

Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου. **Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
Γρηγορίου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.** Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν στ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ιστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Ἐσπερινὸν ὕμνον...Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἁγία...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Πῶς μὴ σὲ μακαρίσωμεν Θεοτόκε!...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε...Χαῖρε Θεομητορ ἄχραντε...Χαῖρε Θετόκε Μήτηρ Χριστοῦ...Δόξα, Καὶ νῦν...,τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαχνος...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμώχηον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Θεία προνοία γεγονῶς εἰς ὑπαρξιν...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἦχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ιστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Ἐσπερινὸν

ὕμνον...Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἁγία...ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος...Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν... Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ...Σὲ δοξάζομεν Κύριε...τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'· Μαρτύρων ἐν αἵματι...Βασάνων οὐκ ἔσεισε...Νυμφίον ἀθάνατον... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· Τις ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγῆσεται...Καὶ νῦν...,τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν... Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Χριστὸν δοξολογήσωμεν...Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις...Ὡ Δεσπότη τῶν ἀπάντων...Δόξα...,τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστου φωτός...Καὶ νῦν...,τὸ θεοτοκίον· Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Παναγνέ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαχνος...ἄπαξ. Εὐθύς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινόν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαχνος...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλ-

ληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν...Δόξα· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἄνθρωποι τοῦ μνήματος...Δόξα· Τὰ μύρα τῆς ταφῆς...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ στ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, καὶ τοῦ ἁγίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν... Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ ἁγίου· Βλέμμα γρήγορον τῆς διανοίας...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος...καὶ ὁ οἶκος· Τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βασιλεία...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ στ' ἀναστάσιμον· Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ· Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως...Εἰς τοῦ αἴνου, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης...Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ...Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου...Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε...ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Ἐπαθες διὰ σταυροῦ...Προσκυνῶ καὶ δοξάζω...Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα... Πορευθέντος σου, ἐν πύλαις Ἰδοῦ Κύριε...Δόξα...τὸ στ' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατηλθες ὁ Εὐσπλαχνος...Δόξα, τοῦ ἁγίου· Καὶ τρόπων μέτοχος...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς η' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατηλθες ὁ Εὐσπλαχνος...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Δόξα· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Καὶ νῦν· Προστασία τῶν χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Ἀπόστολος· Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος... (Κορ. στ' 16-18, ζ' 1), ὁ ζῆτει τῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Εὐαγγέλιον· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι...(Λουκ. στ' 31-36), ὁ ζῆτει τῇ δευτέρῃ Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικόν·

*Αινεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...
Ἐψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*